

**«ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΖΕΙ»
Ο ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ 2004**

Η μακρά προεκλογική περίοδος δεν ευνοεί καμία κυβέρνηση. Αντιθέτως, τη φθείρει και λειτουργεί προς όφελος της αντιπολίτευσης. Γι' αυτό και οι κυβερνώντες προκηρύσσουν αιφνιδίως εκλογές, εκμεταλλευόμενοι κάποια ευνοϊκή συγκυρία. Εν προκειμένω, η κυβέρνησή σας έχει ακόμη είκοσι μήνες θητείας, πριν τις εκλογές τον Μάιο του 2004. Μια σειρά από προβλεπτές συγκυρίες μπορεί να λειτουργήσουν υπέρ της. Υπάρχουν, βεβαίως, τα εξωτερικά (Προεδρία, Διεύρυνση, Κυπριακό), αλλά τα αμιγώς εξωτερικά θέματα σπανίως έχουν αποφασιστικό αντίκτυπο στο εκλογικό σώμα. Αυτό συμβαίνει κυρίως με θέματα που διαθέτουν συγχρόνως και απτή εσωτερική διάσταση. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 είναι μια τέτοια περίπτωση.

Η τρέχουσα συγκυρία έχει κάποια ευνοϊκά χαρακτηριστικά. Η τρομοκρατία ξανάβαλε την κυβέρνηση στη ρότα των επιτυχιών _ δηλαδή έδειξε πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να έχει αποτελέσματα και δεν είναι κατ' ανάγκην εγκλωβισμένο σε εσωκομματικό τέλμα. Το αποτέλεσμα πιστώθηκε αυτονόητα σε σας, αφού η κοινή γνώμη συναισθάνεται ότι ουδείς άλλος στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν διατεθειμένος να υποστηρίξει πολιτικά ένα τέτοιο εγχείρημα. Το μαρτυρά και η αδράνεια τόσων χρόνων ή η αδυναμία διαδοχικών υπουργών Δημόσιας Τάξης να έχουν αποτέλεσμα. Έτσι, η τρομοκρατία κατάφερε να αλλάξει την ατζέντα και να σπάσει το αρνητικό σερί. Ευτυχώς, το θέμα αυτό θα «τρέξει» για ένα διάστημα. Ως γνωστόν, η επιτυχία παράγει επιτυχία. Αν το αποτέλεσμα στις δημοτικές δεν είναι τόσο κακό όσο κάποιοι προλέγουν, τότε μπορούμε να ανακτήσουμε την πρωτοβουλία και το παιχνίδι ξαναρχίζει, αφού δεν αποκλείεται πια εκ προοιμίου η προοπτική της νίκης. Αυτό θα λειτουργήσει και συσπειρωτικά γιατί ο κορμός των στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. (από τη μέση και κάτω) δεν θέλει την ήττα.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 έχουν δύο διαστάσεις: Τη διάσταση κορυφής που αφορά την κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τη διάσταση βάσης που αφορά τις αντιλήψεις των πολιτών.

Όσον αφορά τη διάσταση κορυφής πρέπει να επισημάνουμε ότι ένα από τα προβλήματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της κυβέρνησης είναι η έλλειψη ενότητας και συνοχής στην κορυφή. *Έτσι, εσείς θα μπορούσατε να αναλάβετε προσωπικά το 2004, αλλά και να το διαχειριστείτε συλλογικά.* Δηλαδή οι δράσεις του να μην περιλαμβάνουν μόνο το Βενιζέλο ή τη Γιάννα, ως στενά αρμόδιους, αλλά και τον Παπανδρέου για την εκκεχειρία, και τη Βάσω για τα έργα, και τον Χριστοδουλάκη για τα οικονομικά, και τον Χρυσοχοϊδη για την ασφάλεια, και τον Βερελή για τις μεταφορές. Με άλλα λόγια, στο 2004 θα μπορούσε να υπάρχει κάτι για όλους _ όπως παλαιότερα στην ΟΝΕ. Όλοι οι εντός κυβέρνησης και ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έχουν μερίδιο σε αυτή την υπόθεση. Έτσι το 2004 θα μπορούσε να είναι όχημα ενότητας και να περάσει το ανάλογο μήνυμα.

Επικοινωνιακά, η διασπορά του θέματος σε όλα τα υπουργεία θα δημιουργήσει ένα μπαράζ, έναν καταιγισμό, πολιτικών εικόνων που δεν θα περάσει απαρατήρητος από την κοινή γνώμη. Το μπαράζ αυτό θα πείσει μάλιστα για το μέγεθος, την κλίμακα, του εγχειρήματος που αφού εμπλέκει όλη την κυβέρνηση, δεν μπορεί, θα αφορά και ολόκληρη την Ελλάδα. Έχουμε έτσι μια επικοινωνιακή εξακτίνωση της διυπουργικής.

Σε μικροπολιτικό επίπεδο, η εμπλοκή όλης της κυβέρνησης στο 2004, δια του Πρωθυπουργού, «αραιώνει» και το ρόλο της Γιάννας _ που μέχρι στιγμής κοντεύει να ταυτισθεί με τους Αγώνες. Όσο το θέμα είναι κυβερνητικό, τον πρώτο ρόλο έχει ο Πρωθυπουργός, του οποίου τονώνεται η εικόνα αφού συνδέεται με ένα θετικό εγχείρημα.

Σε ό,τι αφορά τη διάσταση βάσης, την απήχηση στους πολίτες, το στοιχείο της Κυβέρνησης είναι το εξής: να πείσει τον κόσμο ότι το 2004

δεν είναι μια φιέστα δεκαπέντε ημερών για τους πλούσιους και τους ξένους, αλλά ότι είναι ένα γεγονός που θα αλλάξει τη ζωή μας. Εδώ όμως δεν αρκούν τα λόγια, χρειάζονται έργα. Και τα έργα θα είναι ορατά από την αρχή του 2004 και μετά. Τότε το μήνυμα θα είναι πλέον απτό και ορατό. Μέχρι τότε, θα χρειαστεί να καλλιεργηθεί η ανάλογη μαζική φαντασίωση. Δηλαδή να προεξοφληθεί πολιτικά το 2004 _ όπως έγινε και με την ΟΝΕ.

Αλληπάλληλες ποιοτικές έρευνες δείχνουν μια κοινωνία απαισιόδοξη και στριμωγμένη. Το 2004 μπορεί να προσφέρει μια έξοδο ελπίδας. Εδώ η προσέγγιση πρέπει να είναι συναισθηματική με άξονα ένα σύνθημα του τύπου «Για την Ελλάδα που κερδίζει». Το 2004 πρέπει να γίνει μια παράσταση νίκης για την κοινωνία, για την Ελλάδα και, συνεκδοχικά, για τον Σημίτη και για την κυβέρνηση. Η κουλτούρα των χρυσών μεταλλίων πρέπει να αξιοποιηθεί πολιτικά _ αν μη τι άλλο για να αναπτρώσει λιγάκι μια κοινωνία που κυλάει στη μαυρίλα.

Είναι, λοιπόν, ζωτική ανάγκη να διαμορφώσουμε με θετικό προσδιορισμό την ταυτότητα και φυσιογνωμία αυτού του εγχειρήματος, κάνοντας σαφές ότι αποτελεί το νέο μεγάλο στοίχημα της χώρας.

Μια τέτοια προσπάθεια θα μας επέτρεπε από τη μια οι Ολυμπιακοί Αγώνες να είναι ένα από τα βασικότερα θέματα της πολιτικής ατζέντας που θέτει αυτή η κυβέρνηση και από την άλλη θα μας βοηθούσε να εξοβελίσουμε τις όποιες δυσχέρειες ή προβλήματα υπάρχουν (συγκρούσεις υπουργών μεταξύ τους, συγκρούσεις υπουργών με «Αθήνα 2004», κ.ά.) και τα οποία πολλές φορές επισκιάζουν τις προσπάθειες της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων.

Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, ο Ολυμπιακοί Αγώνες αντιμετωπίζονται με θετικά αισθήματα από την ελληνική κοινή γνώμη. Καλλιεργούν ένα

κλίμα ανάτασης, γιατί η χώρα θα διοργανώσει αυτό το μεγάλο εγχείρημα.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες συνδέονται ευθέως με:

Την περαιτέρω τόνωση του διεθνούς κύρους της χώρας.

- Την ενίσχυση της οικονομίας.
- Την αύξηση της απασχόλησης.
- Τη δημιουργία υποδομών.

Η παρουσία του Πρωθυπουργού

Ο Πρωθυπουργός πρέπει να βρεθεί στο επίκεντρο του εγχειρήματος των Ολυμπιακών Αγώνων. Ο ρόλος του δεν πρέπει να περιορίζεται στο να προεδρεύει της Διυπουργικής Επιτροπής. Ούτε είναι σωστό να πηδήξει στο τρένο την τελευταία στιγμή.

Χρειάζεται να έχει μια διαρκή και σταθερή παρουσία, η οποία θα στηρίζεται σ' έναν ολοκληρωμένο πολιτικό και επικοινωνιακό σχεδιασμό, επιτρέποντάς του να παρεμβαίνει επιλεκτικά σε διάφορες φάσεις του εγχειρήματος.

Η επιλεκτική προσέγγιση έχει σαφή πλεονεκτήματα. Ο Πρωθυπουργός «μπαινοβγαίνει» επικοινωνιακά στο θέμα των Αγώνων, ανάλογα με την περίπτωση. Αν υπάρχουν καθυστερήσεις, ζητά ευθύνες. Αν υπάρχει ένα μείζον γεγονός, παίρνει την πρωτοβουλία να το αναδείξει. Στην περίπτωση αυτή, καλό είναι να αδειάζει επικοινωνιακά ο χώρος γύρω του από άλλα πρόσωπα.

Αν πάλι η ευρύτερη πολιτική επικαιρότητα μονοπωλείται από άλλα θέματα, ο Πρωθυπουργός προσανατολίζει τη δημόσια παρουσία του προς αυτά, ενώ ταυτοχρόνως απομακρύνεται από το 2004. Η κυριότερη

ωφέλεια μιας τέτοιας ευέλικτης στρατηγικής είναι ότι ελέγχει τη δοσολογία του πολιτικού ρίσκου.

Στην περίπτωση του 2004, το πολιτικό ρίσκο ορίζεται από μια βασική ασυμμετρία. Το εγχείρημα είναι τεράστιο και τα επόμενα δύο χρόνια θα καταλαμβάνει όλο και μεγαλύτερο μέρος του κυβερνητικού έργου. Υπολογίσιμο πολιτικό κεφάλαιο κινδυνεύει να επενδυθεί με ελάχιστη απόδοση. Ακόμη χειρότερα: Ο πακτωλός χρημάτων, το άναρχο και εντυπωσιοθηρικό μιντιακό περιβάλλον, η προγραμματική σκανδαλολογία της Ν.Δ. και οι ανταγωνισμοί στην κορυφή δεν καθιστούν εύκολη την ανατροπή αυτής της αντίληψης. Η εμπειρία από το εξωτερικό (Ατλάντα, Σίδνεϊ κλπ) δείχνει ότι η Ολυμπιάδα, αλλά και η ΔΟΕ περιβάλλεται από μια μόνιμη Ρωμαϊκού τύπου ατμόσφαιρα χλιδής, σκανδάλων και προσωπικών συγκρούσεων και διαγκωνισμών.

Ο Πρωθυπουργός πρέπει να αρθεί υπεράνω αυτής της κατάστασης. Η «α λα καρτ» προσέγγιση του 2004 σημαίνει ότι πρέπει να ταυτισθεί μόνο με πτυχές που έχουν πραγματική απήχηση στην κοινή γνώμη. Ποιες είναι αυτές; Τα έργα όταν παραδίδονται. Οι επενδύσεις στην περιφέρεια που κατατρέχεται από το σύμπλεγμα ότι το 2004 είναι άλλο ένα προνόμιο της Αθήνας. Τέλος, και σημαντικότερο, η υπόθεση του εθελοντισμού.

Κατευθύνσεις επικοινωνιακής πολιτικής

1. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα της προετοιμασίας των Αγώνων, το 2004 είναι «οπισθοβαρές». Έργα, προγράμματα κλπ. θα είναι έτοιμα τη χρονιά των Αγώνων. Ο συσχετισμός με το χρόνο των βουλευτικών εκλογών είναι προβληματικός. Αν και δεν απουσιάζουν γεγονότα σε μηνιαία βάση, τα «μεγάλα» είναι στο τέλος.

Αυτό σημαίνει ότι οι επικοινωνιακές δράσεις του Πρωθυπουργού για το 2004 πρέπει να αποσυνδεθούν από τα «πραγματικά» ορόσημα

της προετοιμασίας. Θα μπορούσαν λοιπόν να επινοηθούν ειδικά Ολυμπιακά «γεγονότα» στο επικοινωνιακό πρόγραμμά του, κομμένα και ραμμένα στα μέτρα του.

2. Σύμφωνα με την έρευνα της MRB, η Οργανωτική Επιτροπή Αθήνα 2004 προηγείται με μεγάλη διαφορά της Κυβέρνησης σε θετικές κρίσεις (53,3% προς 33,2%).

Μια εκδοχή θα ήταν να εμφανίζεται συχνότερα ο Πρωθυπουργός στο πλαίσιο δράσεων του «Αθήνα 2004» ιδίως αυτών που έχουν επικοινωνιακό «τζόγο».

Το αντίδοτο ή συμπλήρωμα είναι ίσως να εντάξει ο Πρωθυπουργός το 2004 στις δικές του διεθνείς δράσεις ακριβώς όπως έγινε με την επίσκεψη στον Μπους. Κατ' αυτή τη λογική, η Ελληνική Προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2003 θα μπορούσε να λάβει και Ολυμπιακή διάσταση, με πρωταγωνιστή τον Πρωθυπουργό. Συνοπτικά: Το 2004 θα μπορούσε να είναι η βιτρίνα της ΟΝΕ.

3. Κρίσιμος είναι ο συνδυασμός 2004 και περιφερειακής πολιτικής. Τούτο είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον σε σχέση με το πρόγραμμα «Ελλάδα 2004».

Ακόμη: Η ύπαρξη Ολυμπιακών Δήμων (Ηράκλειο, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Βόλος – σε συνδυασμό με Αθήνα, Πειραιά, Λεκανοπέδιο Αττικής) είναι κάτι που μπορεί να αξιοποιηθεί εν όψει των Δημοτικών Εκλογών.

4. Ένας στους δύο Έλληνες δεν πρόκειται να συμμετάσχει ως εθελοντής στο 2004. Ωστόσο, το μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τον εθελοντισμό δείχνει η ομάδα 18-35, δηλαδή οι νέοι.

Για λόγους εικόνας, ο Πρωθυπουργός πρέπει να είναι κοντά στον εθελοντισμό, όχι μόνο γιατί είναι η ανιδιοτελής πλευρά των Αγώνων – αλλά και γιατί είναι το νεανικό τους πρόσωπο.

Η νεότητα «φωτίζει» το προφίλ του Πρωθυπουργού – και αντισταθμίζει το νεανικότερο στυλ του Καραμανλή.

Ο Πρωθυπουργός πρέπει να είναι παρών σε όλες τις ανθρώπινες πτυχές της Ολυμπιάδας. Πρέπει να συνδεθεί με το πρόγραμμα του εθελοντισμού, το οποίο επιβάλλεται να αναπτυχθεί με τρόπο που να αγκαλιάσει όλους τους Έλληνες σε κάθε σημείο της χώρας. Γι' αυτό είναι επείγουσα ανάγκη - σε συνεργασία με το 2004 - να καταρτισθεί ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα δράσεων με ορίζοντα διετίας. Μόνο αυτό θα φέρει τους Αγώνες κοντά στον απλό κόσμο, και συγχρόνως θα τους «αποκαθάρει» από τις συκοφαντίες ότι «κάποιοι τρώνε».

Ο Εθελοντισμός είναι το μόνο «παράθυρο» ενεργούς συμμετοχής των απλών ανθρώπων στους Αγώνες. Σε όλα τα άλλα είναι θεατές.

Αν ο Πρωθυπουργός «υιοθετήσει» πολιτικά τον εθελοντισμό (ανακοινώνει το πρόγραμμα δράσεων, παρίσταται σε σημαντικές εκδηλώσεις ανά την Ελλάδα) αυτό θα ωφελήσει και το προφίλ του, αφού θα τον εμφανίζει ανθρώπινο.

5. Το πρόσωπο με τα μεγαλύτερα οφέλη δημοτικότητας στην περίπτωση του 2004 είναι η Γιάννα Αγγελοπούλου. Εν μέρει αυτό οφείλεται και στην καλή της τοποθέτηση. Η Γιάννα είναι επίσης πρόσωπο με διακομματική απήχηση.

Από πλευράς εικόνας, είναι προτιμότερο ο Πρωθυπουργός να εμφανίζεται σε συνδυασμό με τη Γιάννα, παρά με φθαρμένα

πολιτικά πρόσωπα. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να πάρει έτσι μέρος από τη θετική απήχηση της Γιάννας.

Ασφαλώς, η (ακραία και πολύ κυνική) στρατηγική αυτή θέλει προσοχή και διακριτικότητα. Και πάλι όμως, ο Πρωθυπουργός έχει τη δυνατότητα να ανανεώσει το προσωπικό και πολιτικό προφίλ του, σε μια φάση που το ΠΑΣΟΚ έχει κουράσει.

Η συνύπαρξη με πρόσωπα «μεσαίου χώρου» προσδίδει στο 2004 μια εικόνα εθνικού στόχου, πάνω από τη μικροπολιτική αντιπαράθεση ΠΑΣΟΚ – ΝΔ.

Η καμπάνια για το 2004 δεν μπορεί να γίνει μέσω τηλεόρασης, αφισών ή δημοσιευμάτων. Χρειάζεται ένας μηχανισμός εντατικών δράσεων (εκδηλώσεις, εκθέσεις, συναυλίες) που να αγγίζουν την κοινωνία σε επίπεδο πεζοδρομίου. Εξαιρετικά κρίσιμος ο ρόλος των σχολείων (πρωτοβουλίες που να εμπλέκουν τους μαθητές, διαγωνισμοί, σύνδεση με εθελοντισμό κλπ.) γιατί μέσα από τα παιδιά αγγίζεις κάθε ελληνική οικογένεια στο ευαίσθητο σημείο της.

Τέλος, θα πρέπει να ακυρωθεί η προσπάθεια της αντιπολίτευσης να συκοφαντήσει το εγχείρημα. Η ΝΔ θα αναζητήσει μάλλον σκάνδαλα διαπλεκομένων στις προμήθειες που σχετίζονται με το 2004. Εκεί ίσως θα είναι χρήσιμη η κινητοποίηση _ πίσω από το παραβάν _ της ΔΟΕ, η οποία να πιέσει τη Ρηγίλλης να μην μετατρέψει τους Αγώνες στο γνωστό όργιο λασπομαχίας.

Συνοπτικά

- Το 2004 είναι ευκαιρία για εσάς να αλλάξετε το «τέμπο» της πολιτικής ζωής. Αντί να μετράμε μήνες μέχρι τις εκλογές, να κυριαρχεί η προσδοκία για τους Αγώνες, που σταδιακά να μεταβληθεί σε

κρεσέντο. Με άλλα λόγια, πρέπει το 2004 να καλύψει τις εκλογές. Επειδή οι Αγώνες _ όπως και η ΟΝΕ _ είναι εθνικός στόχος και μονόδρομος, τούτο θα σπρώξει στην άκρη του κάδρου την αντιπολίτευση.

- Εσείς πρέπει να διαχειρισθείτε το 2004 σε επίπεδο κορυφής και να βάλετε την κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και τους βουλευτές στο παιχνίδι. Έτσι θα έχουν όλοι μερίδιο στην επιτυχία και θα ενισχυθεί η εικόνα της συλλογικότητας, που είναι απαραίτητη για την εκλογική νίκη. Συλλογική διαχείριση σημαίνει ισότιμη εμπλοκή όλων των υπουργών, ώστε να φανεί ότι το 2004 αφορά κάθε πτυχή της ζωής μας. Κατ' ανάγκην, σε μικροπολιτικό επίπεδο, τούτο συνεπάγεται αραίωμα του ρόλου της Γιάννας και του Βενιζέλου, ως τώρα καθ' ύλην αρμοδίων για το 2004.
- Σε επίπεδο βάσης, εσείς θα πρέπει να πείσετε ότι το 2004 δεν είναι φιέστα δεκαπέντε ημερών για τους ολίγους ή, ακόμη χειρότερα, ευκαιρία για να πλουτίσουν οι γνωστοί διαπλεκόμενοι (κατά το τροπάρι του Καραμανλή). Αντιθέτως, το 2004 θα ωφελήσει όλους. Μέχρι να φανούν τα έργα _ κάτι που θα γίνει τους τελευταίους μήνες _ η κυβέρνηση θα πρέπει να κινητοποιήσει συναισθήματα και να καλλιεργήσει προσδοκίες ή φαντασιώσεις με τον κατάλληλο τρόπο. Το 2004 θα πρέπει να γίνει αντίδοτο στη μαυρίλα και στην μιζέρια της πολιτικής μας ζωής.
- Το 2004 θα πρέπει να είναι ένα θετικό μήνυμα νίκης «Για την Ελλάδα που κερδίζει». Μια παράσταση νίκης για την κοινωνία και, συνεκδοχικά, για την κυβέρνηση και για εσάς προσωπικά.
- Μέχρι να αρχίσουν να φαίνονται τα έργα, πρέπει να μπει η κοινωνία στο παιχνίδι με δράσεις που να την αγγίζουν. Σημαντική διόδος στα ελληνικά νοικοκυριά είναι οι χώροι της εκπαίδευσης, στους οποίους θα πρέπει να αναλάβουμε ειδικές πρωτοβουλίες